

CIEŚLICA (1) *sb f*

N sg cieślica.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVII – XVIII w.*

Narzędzie do obróbki drzewa; hebel: Runcina, instrumentum gracile, curvum, quo concatenantur tabulae, vel est instrumentum cavandi interius lignum, pyeszhnya, czyeslicza BartBydg 134.

Synonim: piesznia.

AL